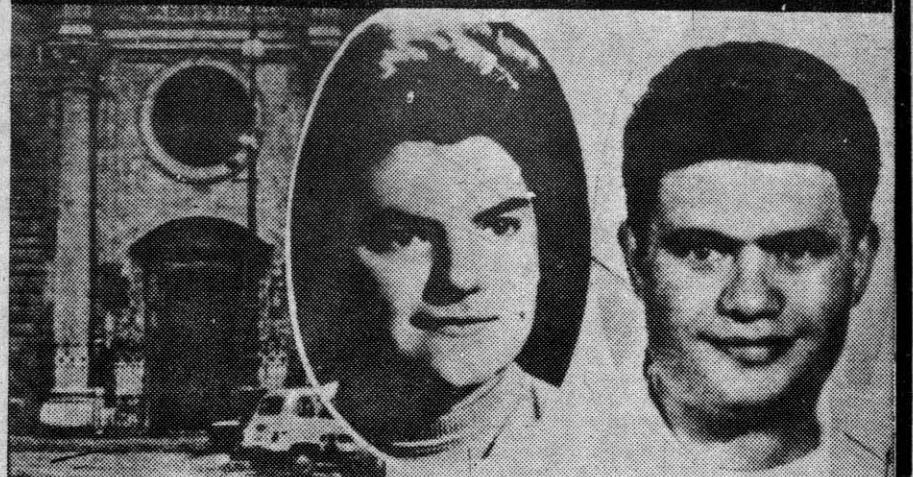

DÂN CHÚNG THANH-PHỐ Ý CÀNG XÔN-XAO DỮ-ĐỘI VỀ VỤ

HAI NGƯỜI ĐỘI MỒ SỐNG LẠI

- ☆ Không những các Di Phước, mà thợ-thuyền vào làm việc trong tu-viện cũng quả-quyết nói : rõ ràng trông thấy hai người đội mồ sống dậy đó.
- ☆ Di Phước tiết-lộ bí-mật này, đã bị bề trên đưa đi đâu biệt tăm?
- ☆ Thân-nhân người chết nổi giận, dân chúng nôn nóng... trong khi chính-quyền và giáo-quyền vẫn còn... lúng túng che dấu. Tại sao vậy?

— THẦY GÒN sự-tầm

TRONG một số KHHB trước đây, chúng tôi đã dịch-thuật báo chí Âu-châu, và công hiến đọc giả cái tin ly-kỳ gay cấn : Một thanh-niên và một thiếu nữ ở La-Mã, chết đã lâu ngày, bỗng «đội mồ» sống dậy toan trở về với người thân, nhưng bị «nhốt» vào tu-viện Sainte Brigitte, có lẽ vì liên quan đến bí mật Fatima.

Sau đó, vụ này còn gây sôi nổi dư luận và khiến cho báo chí tốn hao rất nhiều giấy mực nữa. Nhưng chuyện gì sôi nổi kéo dài mãi, rồi cũng đến lúc lắng đọng. Và chúng tôi những tường câu chuyện ly kỳ khiến toàn thể dân Ý-Quốc say mê theo dõi hơn năm trời đó, sẽ bị chìm vào quên lãng luôn.

Nhưng không ! Sau một thời gian im lìm vấn đề lại nổ tung lần nữa, như trái bom không lồ, làm rung chuyển «thành phố vạn cổ» của Ý quốc. Thì ra, báo giới vẫn không chịu, mặc dù Giáo-quyền đã nổi giận khi thấy báo chí xen vào một việc có liên quan tới Giáo-hội như thế. Và báo giới vẫn âm thầm tiếp tục cuộc điều tra về tung tích hai người chết «đội mồ» trở về, là cô Liliana Sergiacomi và cậu Rosario Gagliano.

Các báo Ý và một số báo Âu-châu không chịu «buông thả» vụ này, là vì có những dấu mối quá rõ rệt, cứ phơi ra trước mắt họ :

Một mặt, ông Giuseppe Gagliano (một nhiếp ảnh gia) và bà Rosaria Sergiacomi cứ quả quyết nói : «Con chúng tôi đã sống lại,

trên đường về, chúng nó bị đưa vào tu viện Sainte Brigitte và bị nhốt trong đó đã 5 năm qua, Có nhiều người trông thấy và làm chứng cho chúng tôi. Tại sao các vị bề trên chưa trả con cho chúng tôi ? »

Mặt khác, một nữ tu sĩ trong tu viện Sainte Brigitte, là di phước Cléonice tiết lộ rằng : «Chính tôi là người phải thu xếp chỗ ngủ cho hai kẻ sống lại, và ngày hai bữa, đem đồ ăn thức uống vào cho họ. »

Nhà báo lại chụp được cả tấm hình di phước Cléonice đang cầm hai tấm hình «của hai kẻ sống lại» và trưng ra cho nhà báo coi ! Như thế thì dư luận không sôi nổi sao được ?

(Ở một số KHHB trước đây, chúng tôi chỉ mới đăng tải tấm hình một bà phước chưa rõ tên. Bà ta bị kết tội «nhiều lời, bép xép» và bị đày sang tận nước Thụy Điển, ở một tu viện bên đó. Đến nay chúng tôi mới có được tấm hình của di phước thứ hai, lại biết rõ tên di phước này là Cléonice, và đăng lên đây).

Như thế là, hai nữ tu tiết lộ bí mật trong tu viện đều đã bị đưa đi khỏi nơi đây. Có điểm khác biệt là : di phước «vô danh» thì người ta biết rõ đã bị đưa sang nước Thụy Điển. Còn di phước Cléonice thì «biệt tăm biệt tích», không hiểu đã bị đưa đi đâu ?

Nhắc lại sự việc ly-kỳ về hai kẻ đội mồ sống dậy :

Ở thành-phố La-Mã, có hai gia đình Gagliano và Sergiacomi quen biết nhau. Bà Sergiacomi có cô con gái là cô Liliana, sinh năm 1940, chết vì bạo bệnh ngày 6-3-1958 (chết năm 18 tuổi). Ông Gagliano có cậu con trai, tên là Rosario, sinh năm 1936, (chết năm 32 tuổi). Như thế là cô chết trước cậu những 10 năm. Nhưng rồi đến năm 1972, thì cả hai người lần lượt sống lại ! (Cô Liliana chết đi 14 năm rồi còn sống lại được, Cậu Rosario thì chết 4 năm rồi sống lại).

Đó là tin-tức phát-giác lúc ban đầu của các báo (năm 1972). Nhưng về sau, cứ như lời kể của ông Gagliano (thân sinh cậu Rosario), thì chẳng phải cô Liliana đã nằm dưới lòng đất những 14 năm mà chỉ mới 10 năm, cô đã «đội mồ» lên, Còn cậu Rosario thì cũng không nằm dưới huyết mộ tới 4 năm, mà cậu chỉ chết đi có mấy tháng, rồi sống dậy. Như thế có nghĩa là cả hai đã sống lại vào năm 1968, nhưng bị «nhốt» ngay vào tu-viện Sainte Brigitte, mãi 4 năm sau mới được phát-giác.

Ông Gagliano đã kể như sau :

— Năm 1968 sau khi con trai tôi, Rosario chết được ít lâu, tôi bỗng nằm mơ thấy cô

Liliana hiện về, Cô nói với tôi rằng : «Cháu sắp sửa sống lại, và sống lại cùng với một người nữa». Khi tỉnh lại, tôi nghĩ rằng : «Người khác nữa» mà cô Liliana nói đó, chắc chắn là Rosario, con trai của tôi. Bởi vì, tôi nhớ lại : sau ngày chôn cất con tôi được ít lâu, nó cũng hiện về báo mộng với tôi rằng nó sắp sửa sống lại. Mấy ngày sau khi cô Liliana báo mộng, tôi lại thấy Đức Mẹ Đồng trinh hiện ra, với hào quang chói mắt. Ngài cũng dạy cho tôi hay rằng, con trai tôi với Liliana sắp sửa trở lại cõi đời. Họ trở về để khai phá những gì đã ghi trong bí mật Fatima thứ ba. Cho đến ngày 14-6-1968, tôi lại thấy Đức Mẹ hiện ra. Tôi hỏi Ngài, cái ngày sẽ xảy ra phép lạ ấy là ngày nào, thì Ngài dạy rằng : «Hai người đó đã sống lại rồi. Họ hiện sống ở đây, thành phố La - Mã, trong khu vực Campo di Fiori». Sau giấc mộng này tôi lập tức đến khu Campo di Fiori

Ông bố cậu Rosario và bà mẹ cô Liliana

tìm kiếm, và lùng tìm suốt nhiều ngày. Tôi đưa các tấm ảnh chụp Rosario và Liliana cho dân chúng khu này xem và hỏi thăm rằng : có thấy họ ở đâu không...thì nhiều người ở đây xác nhận với tôi rằng họ quả có nhìn thấy con trai tôi đi ngoài đường phố. Tuy nhiên họ không có gì đưa ra cho tôi để dẫn chứng rõ rệt. Nhưng rồi, cũng ở khu này, tôi được quen biết Linh mục Don Cecchi ở nhà thờ San Damasco. Vừa nhìn thấy mấy tấm ảnh tôi đưa trình, cha Don Cecchi đã kêu lên :

«Ồ ! Tôi biết cô này và cậu này lắm ! Họ hiện sống ở gần đây thôi trong tu viện Sainte Brigitte, ở đường Piazza Farnese kia !. Tôi lập tức tìm đến tu viện, xin được nói chuyện với Rosario. Nơi đây, trước hết người ta bảo tôi phải ngồi chờ. Rồi người ta hỏi lý lịch tôi. Tôi khai là cha ruột của Rosario. Lập tức, tôi thấy các nữ tu sĩ tỏ ra luống cuống lạ lùng. Các vị này lại bảo tôi chờ thêm nữa. Nhưng rốt cuộc, các vị đó lại phủ nhận : «Ở trong tu viện này không hề có người nào tên là Rosario Gagliano cả. ! Tôi thất vọng ra về. Nhưng những ngày kế tiếp, tôi vẫn tới tu-viện đều đặn, lần la làm quen, và tôi được nhiều vị nữ tu thương tình chịu tiếp chuyện, chịu trả lời những câu hỏi của tôi. Cuối cùng, các vị từ tâm này nói thật rằng : Sở dĩ các vị phải giữ kín câu chuyện, là vì có lệnh từ ban giáo-vụ truyền xuống, cấm hẳn Rosario và Liliana không được gặp mặt thân nhân ! Và hiện khi người sống lại đang được giữ lại ở bên trong tu-viện,

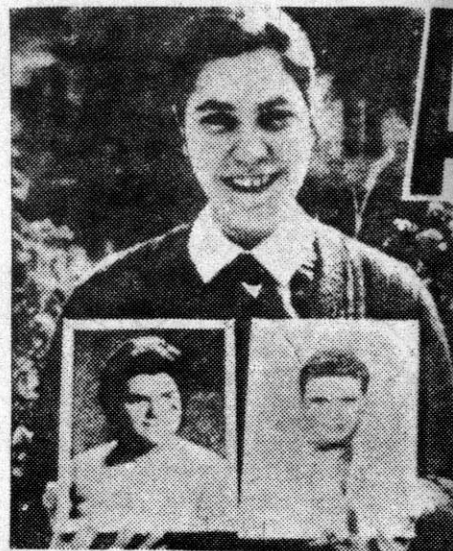
Thế là, ông Galiano nhất quyết tìm cho ra con. Ông lại đưa cả bà Sergiacomi đi theo, đề trình báo Cảnh - Sát, năn nỉ các vị trong Giáo-quyền, đề xin gặp mặt con.

Sau đó, theo lời tiết-lộ của vài vị nữ-tu và những người quen biết ở vùng này, ông Gagliano và bà Sergiacomi lại được biết rõ cái lý do đã khiến hai kẻ chết đi sống lại... bước chân vào «nhà giam». Sự thế như sau :

«Hùng sáng ngày 14 tháng 6 (năm 1968), Rosario và Liliana sống lại. Họ «đội mồ» chui lên. Từ nghĩa trang Verano, một nam, một nữ, chân không đạp đất, họ đi đến một gia đình chuyên nghề bói toán. Những người trong nhà này vốn đã được Đức Mẹ báo trước cho biết, nên đã chờ đợi sẵn ở nhà, và đón tiếp Rosario với Liliana. Hai kẻ sống lại tạm trú ở trong nhà này mấy ngày. thì người chủ gia đình quyết-định phải đi báo với các cấp có thẩm quyền trong Giáo-Hội, Rồi do một lệnh truyền của Ban Giáo-Vụ, Rosario và Liliana được đưa vào tu-viện Sainte Brigitte».

Sở dĩ ông bố của Rosario và bà mẹ của Liliana chịu im lặng đợi chờ suốt 4 năm, cho mãi tới 1972 mới nói ra công khai cho nhà báo hay cái tin con cái họ «đội mồ sống dậy», là bởi vì họ nghĩ rằng : Giáo-Hội cần có thời gian để xét kỹ về phép lạ này. Và họ không dám quấy rầy công cuộc cứu xét đó.

Nhưng rồi, dần lòng can đảm chờ đến 1972, thì Gagliano và bà Sergiacomi thất vọng: biết rằng sẽ không được tu-viện cho thỏa mãn ý muốn, hai người đành quyết định báo động với công chúng vậy.

Đây, di phước Cléonice đang cầm hai tấm ảnh của hai kẻ đội mồ sống lại

Thấy báo chí đã làm ầm ĩ rùm beng, và giáo quyền cũng như chính quyền vẫn... im lặng một cách khó hiểu, ông bố và bà mẹ đáng tội nghiệp nọ phải thôi thúc quyết liệt :

— Nếu không tin lời chúng tôi, thì xin quật mồ con tôi lên ! Lạ thay ! Nhà chức trách vẫn im lìm: Không cho quật mồ ! Và Tòa Thánh cũng không chịu hạ lệnh cho tu viện Sainte Brigitte «trả tự do» cho hai kẻ sống lại cho đến nay. di phước Cléonice bị đưa đi đâu biệt tăm (sau khi một di phước không rõ tên đã bị đổi sang Thụy Điển) thì báo giới Ý quốc nhất quyết khơi lại vụ này. Và cuộc điều tra diễn ra sôi nổi hơn lúc nào hết.

Dân chúng Ý và Âu châu hiện đang chờ đợi để được biết ba điều bí ẩn :

- 1) Liliana và Rosario đã sống lại thật chăng ? Họ sống lại như thế nào ?
- 2) Bí mật Fatima 3 ra sao ? Đáng lý Đức Giáo Hoàng đã công thị cho tín đồ biết từ 1960, mà tại sao mãi tới nay, vẫn chưa thấy gì ?
- 3) Hai kẻ đội mồ sống dậy có liên hệ đến bí mật Fatima ra sao ?

